

2. Καὶ ὁ Ἔρμείας ‘Ἐρμῆς’ ἔφη ‘λέγεται θεῶν ἐν Αἰγύπτῳ γράμματα πρῶτος εὑρεῖν· διὸ καὶ τὸ τῶν γραμμάτων Αἰγύπτιοι πρῶτον Ἰβιν γράφουσιν, ὡς Ἐρμῆ προσήκουσαν, οὐκ ὀρθῶς κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν ἀναύδω⁵ καὶ ἀφθόγγῳ προεδρίαν ἐν γράμμασιν ἀποδόντες. Ἐρμῆ F δὲ μάλιστα τῶν ἀριθμῶν ἡ τετράς ἀνάκειται, πολλοὶ δὲ καὶ τετράδι μηνὸς ἵσταμένον γενέσθαι τὸν θεὸν ἵστοροῦσιν· τά τε δὴ πρῶτα καὶ Φοινίκεια διὰ Κάδμου ὄνομασθέντα τετράκις ἡ τετράς γενομένη παρέσχεν, καὶ τῶν αὖθις¹⁰ ἐφευρεθέντων δὲ Παλαμήδης τε πρότερος τέτταρα καὶ Σιμωνίδης αὖθις ἄλλα τοσαῦτα προσέθηκεν. καὶ μὴν δ<τι> πάντων ἀριθμῶν πρῶτος τέλειος ἡ μὲν τριάς ὡς ἀρχὴν καὶ μέσον ἔχουσα καὶ τέλος, ἡ δὲ ἔξας ὡς ἵση τοῖς αὐτῆς μέρεσι γενομένη, δῆλόν ἐστι· τούτων τοίνυν ἡ μὲν¹⁵ ἔξας ὑπὸ τῆς τετράδος, <ἡ δὲ τριάς ὑπὸ τῆς δύδοις> πολλαπλασιασθεῖσα, πρῶτον κύβον πρῶτος τέλειος, τὸ τῶν τεττάρων καὶ εἴκοσι παρέσχηκε πλῆθος.’

3. Ἐτι δὲ αὐτοῦ λέγοντος ὁ γραμματιστὴς Ζωπυρίων δῆλος ἦν καταγελῶν καὶ παρεφθέγγετο· πανσαμένον δὲ²⁰ οὐ κατέσχεν ἄλλὰ φλυαρίαν τὰ τοιαῦτα πολλὴν ἀπεκάλει· | 739 μηδενὶ γὰρ λόγῳ συντυχίᾳ δέ τινι καὶ τὸ πλῆθος τῶν γραμμάτων γεγονέναι τοσοῦτον καὶ τὴν τάξιν οὕτως ἔχουσαν, ὥσπερ, ἔφη, καὶ τὸ τῆς Ἰλιάδος τὸν πρῶτον στίχον τῷ τῆς Ὀδυσσείας ἴσοσύλλαβον εἶναι καὶ πάλιν τῷ τελευταίῳ²⁵ τὸν τελευταῖον ἐκ τύχης καὶ αὐτομάτως ἐπηκολουθηκέναι.